

MIESIĘCZNIK KOŚCIELNY

PARAFII

ŚW. TRÓJCY

Rok założenia
1929

Towarzystwo Parafialne
Parafii
Świętej Trójcy

ISSN 1428-1732

Bydgoszcz, Wielkanoc 2023

nr 4 (311) 2023

*Apostołowie z wielką mocą świadczyli
o Zmartwychwstaniu Pana Jezusa,
a wszyscy oni mieli wielką łaskę.
(Dz 4, 33)*

Ukochani w Chrystusie!

Przeżywamy czas wielkanocnego uwielbienia Boga i wyśpiewujemy radosne Alleluja! Jezus Chrystus Syn Boży przez swoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie pokonał grzech i śmierć i na nowo zapala w naszych sercach chrześcijańską Nadzieję. Dzisiaj pragniemy doświadczyć Jego Zmartwychwstania.

Drogą powrotu do Boga jest Miłość. Miłość Chrystusowego Krzyża, Jego cierpienia i śmierci, Miłość, która każe powiedzieć *przepraszam* i przymusza do podania wyciągniętej dłoni. Miłość która, doprowadza do sakramentalnego Pojednania i Pokuty, Miłość, która sprawia, że stajemy się inni, lepsi, zwycięscy. „Każdy więc, kto przyjmie swoim sercem Bożą prawdę i ustami wyzna, że Jezus Chrystus „prawdziwie umarł i zmartwychwstał” otrzyma wielką łaskę...” i odnajdzie światło na dalszej drodze życia.

**I tego Wam wszystkim życzę,
Drodzy Parafianie!**

Wieść o Zmartwychwstaniu Pana Jezusa przemieniła Apostołów i napełniła ich ogromną radością. Niech ta radość będzie także Waszym udziałem. Niech Pokój, który po Swoim Zmartwychwstaniu ogłosił Chrystus całemu światu, na stałe zagości w naszych sercach.

W ten Wielkanocny poranek, kiedy okazuje się, że grób Pana Jezusa jest pusty, niech ustąpią Wasze lęki i obawy, niech w Waszej codziennej pracy nie będzie rzeczy niemożliwych...

Wszyscy stańmy się wiernymi i gorliwymi świadkami Chrystusa Zmartwychwstałego

Figura z Sanktuarium NMP Gwiazdy Nowej Ewangelizacji i św. Jana Pawła II w Toruniu

i budujemy „nową rzeczywistość” opartą na Prawdzie, Miłości i Pokoju.

Moimi życzeniami i wdzięczną modlitwą ogarniam całą naszą parafię i wszystkich miłych Gości.

Niech Jezus Chrystus obdarzy Was Swoją Łaską i Pokojem.

**Życzę zdrowych, pogodnych
i błogosławionych świąt
Zmartwychwstania Pańskiego.**

*ks. Proboszcz z księżmi,
współpracownikami
i Redakcją „MK”*

Z ŻYCIA PARAFII

- W Wielkim Poście, w każdy czwartek uczestniczyliśmy w adoracji Krzyża z liturgią słowa, w kaplicy Krzyża Świętego. Modlitwę ubogacała schola liturgiczna naszej parafii
- Przeżywaliśmy rekolekcje wielkopostne dla dorosłych i młodzieży, które głosił ks. Andrzej Gieroń CM – misjonarz św. Wincentego a'Paulo, a rekolekcje dla dzieci prowadziła siostra Milena – felcjancka i ks. Jerzy
- W sobotę, 1 kwietnia, podczas wieczornej Mszy Świętej wystąpił Bydgoski Zespół Wokalny Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy pod dyrekcją Mariusza Kończala. Na zakończenie liturgii zespół wykonał krótki koncert pieśni pasyjnych
- Zapraszamy Parafian w każdą pierwszą sobotę miesiąca o godz. 7⁰⁰ na Mszę Świętą wynagradzającą Matce Bożej za grzechy.

KALENDARIUM MIESIĄCA

Kwiecień 2023

- 1 IV – pierwsza sobota miesiąca.
Nawiedzenie chorych i niepełnosprawnych od godz. 8³⁰
- 2 IV – **NIEDZIELA PALMOWA**
- 4 IV – pierwszy wtorek m-ca.
Adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 20⁰⁰ do 21⁰⁰, zakończona Apelem Jasnogórskim
- 6 IV – **ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE**
Wielki Czwartek.
Pierwszy czwartek m-ca
- 7 IV – **Wielki Piątek Męki Pańskiej. LITURGIA MĘKI PAŃSKIEJ.**
Pierwszy piątek m-ca.
Ofiary z tacy przeznaczone będą na Grób Pański w Jerozolimie
- 8 IV – **Wielka Sobota. WIGILIA PASCHALNA**
- 9 IV – **NIEDZIELA WIELKANOCNA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO**

- 10 IV – Poniedziałek w oktawie Wielkanocy.
Ofiary z tacy przeznaczone zostaną na potrzeby uczelni katolickich
- 16 IV – **2 Niedziela Wielkanocna. Niedziela Miłosierdzia Bożego**
- 23 IV – **3 Niedziela Wielkanocna. Niedziela Biblijna**
- 24 IV – (przeniesiona) Uroczystość św. Wojciecha – bpa i męczennika, głównego patrona Polski
- 25 IV – Święto św. Marka Ewangelisty
- 29 IV – Święto św. Katarzyny Sienneńskiej – dziewicy i dra Kościoła, patronki Europy. Dzień Męczeństwa Duchowieństwa Polskiego
- 30 IV – **4. Niedziela Wielkanocna.**
Światowy Dzień Modlitw o Powołania.
Ogólnopolska Niedziela Modlitw za Kierowców.
Kwartalne Dni Modlitw o powołania do służby w Kościele.

W modlitwach prosimy Pana Boga o łaskę zdrowia i szybkiego powrotu do pełni sił dla naszego ks. Proboszcza
red.

Zapraszamy do naszego kościoła na **TRIDUUM PASCHALNE, które jest szczytem roku liturgicznego**

Rozpoczyna się od wieczornej Mszy Świętej Wieczery Pańskiej i ma swoje centrum w Wieczery Paschalnej. Przyjdźmy więc do świątyni, aby we wspólnocie Kościoła przeżywać piękną, bogatą i jakże wymowną liturgię. Plakat obok.

- Adorujemy Pana Jezusa w ciszy, w Kaplicy Przechowania
- W Wielki Piątek obowiązuje post ścisły. Ofiary podczas liturgii oraz przy krzyżu adoracyjnym zbierane będą na pomoc katolikom w Ziemi Świętej
- W Wielką Sobotę zalecana jest wstrzeżność od pokarmów mięsnych.

WIGILIA PASCHALNA – to centralne nabożeństwo całego roku liturgicznego. Jest to WIELKA NOC – jedyna noc radosnego czuwania na przyjście Zmartwychwstałego Pana. Rozpocznie się liturgią światła. Przynosimy ze sobą świece. Gromadzimy się przy rozpalonym ogniu przed świątynią. Po poświęceniu ognia i wniesieniu światła do świątyni wsłuchamy się w przepiękną Orędzie Wielkanocne. Wigilię Paschalną zakończy procesja rezurekcyjna, która jest uroczystym ogłoszeniem Zmartwychwstania Chrystusa.

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

Msze Święte jak w niedzielę

PONIEDZIAŁEK WIELKANOCNY

Msze Święte jak w niedzielę.

Triduum Paschalne

Wielki Czwartek

Msza Krzyżma: 10.00 (katedra)

Msza Wieczery Pańskiej 18.00

Adoracja w „Ciemnicy” do 22.00

Spowiedź od 16.00 - 17.30

Wielki Piątek

Adoracja w „Ciemnicy” od 7.00

Droga Krzyżowa 15.00

Liturgia Męki Pańskiej 18.00

Adoracja przy Grobie Pańskim do 22.00

Spowiedź od 7.00 - 9.30 i od 16.00 - 17.30 oraz 20.30 - 22.00

Wielka Sobota

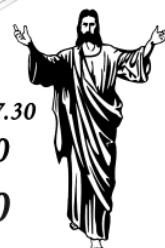
Adoracja przy Grobie Pańskim od 7.00 - 20.45

Błogosławieństwo pokarmów:

13.30; 14.00; 14.30; 15.00; 15.30; 16.00; 16.30; 17.00; 17.30

Spowiedź 7.00 - 9.30 oraz 16.00 - 18.00

WIGILIA PASCHALNA 21.00

Z ŻYCIA
DIECEZJI

• 24 III pod przewodnictwem biskupa Włodarczyka mieszkańcy Bydgoszczy uczestniczyli w Drodze Krzyżowej (od katedry do bazyliki św. Wincentego a'Paulo). Rozważania poszczególnych stacji rozpisali uczniowie Zespołu Szkół Katolickich

• 25 III w katedrze bp Krzysztof Włodarczyk przewodniczył dziękczynnej Mszy Świętej za 19 lat diecezji bydgoskiej. Matce Bożej Pięknej Miłości zawierzył naszą diecezję na następne lata.

PATRONI DIECEZJI BYDGOSKIEJ

MATKA
BOŻA
PIĘKNEJ
MIŁOŚCI
BYDGOSKA
PANI

8 IX – NMP Matki
Pięknej Miłości

BŁ. BISKUP
MICHAŁ
KOZAL

14 VI – wspomnienie
bł. M. Kozala biskupa
i męczennika

Wielki Post kojarzy nam się szczególnie z nabożeństwami Drogi Krzyżowej. W naszej parafii uczestniczymy w nich w każdy piątek Wielkiego Postu o godz. 8³⁰, 17⁰⁰ i 18³⁰. Na uwagę zasługuje Droga Krzy-

żowa o godz. 17⁰⁰, bo uczestniczą w niej przede wszystkim dzieci naszej wspólnoty parafialnej. Prowadzi ją ks. Michał wraz z katechetkami SP nr 10.

facebook parafii Świętej Trójcy

Adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 18³⁰ do 19³⁰

Witam Cię,
Panie Jezu obecny
w Najświętszym
Sakramencie

Podczas wtorkowych adoracji w kwietniu, modlić się będziemy szczególnie z mieszkańcami ulic:

- 18 IV – Miedzy i Lubelskiej
- 25 IV – Seminarjnej

Jeśli masz w sobie Jezusa,
to działasz jak żywa monstrancja

BOŻE MIŁOSIĘRDZIE POTĘGA ŁASKI, ORĘDZIE NADZIEI...

ŚW. SIOSTRA FAUSTYNA KOWALSKA
APOSTOŁKA
BOŻEGO MIŁOSIĘRDZIA

Pan Jezus uczynił siostrę Faustynę Kowalską – prostą zakonnice z Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia – Sekretarką Bożego Miłosierdzia. Kiedy

w kwietniu 1935 r. dwudziestodwunastoletnia wówczas s. Faustyna modliła się w Ostrej Bramie u stóp Matki Bożej Miłosierdzia i obrazu „Jezu, ufam Tobie”, usłyszała w swoim sercu słowa: „Tyś świadkiem miłosierdzia mego, na wieki stać będziesz przed tronem moim jako żywy świadek miłosierdzia mego”.

Apostołka Bożego Miłosierdzia znana jest dziś na całym świecie. To najbardziej popularna i rozpoznawalna święta Polka. Helena Kowalska urodziła się 25 sierpnia 1905 r. we wsi Głogowiec w diecezji włocławskiej. Była trzecim spośród dziesięciorga rodzeństwa. Do szkoły chodziła zaledwie trzy lata. Kiedy miała piętnaście lat, została wysłana na służbę. Chciała wstąpić do zakonu, ale rodzice nie godzili się na to. W takiej sytuacji dziewczyna wyjechała z domu i podjęła pracę. Od 2 lutego 1923 roku do 1 lipca 1924 roku w Łodzi prowadziła dom i zajmowała się dziećmi. Jak relacjonowała później jej pracodawczyni, Helena „była miła, grzeczna, pracowita. (...) Tak dobra, że nie ma na to słów”.

ZA JEZUSEM

W 1924 roku w czasie zabawy tanecznej w łódzkim parku, dziewczyna zobaczyła obok siebie umęczonego Jezusa i usłysza-

ła w duszy Jego głos. Tak opisała to, co wówczas przeżyła: „W pewnej chwili byłam z jedną z sióstr swoich na balu. Kiedy się wszyscy najlepiej bawili, dusza moja doznawała wewnętrznych (udręczeń). W chwili, kiedy zaczęłam tańczyć, nagle ujrzałam Jezusa obok, Jezusa umęczonego, obnażonego z szat, okrytego całego ranami, który mi powiedział te słowa: «Dokąd cię cierpiać będę i dokąd Mnie zwodzić będziesz?». W tej chwili umilkła wdzięczna muzyka, nikto sprzed oczu moich towarzysztwo, w którym się znajdowałam, pozostał Jezus i ja. Usiadłam obok swej drogiej siostry, pozorując to, co zaszło w duszy mojej bólem głowy. Po chwili opuściłam potajemnie towarzystwo i siostrę”. cdn.

Na podstawie:
Boże Miłosierdzie, DW Rafael, 2012
Oprac. ep

Mysł miesiąca

Kościół przez cały okres wielkanocny nie przestaje nas zapraszać do udziału w radości Maryi, Matki Zmartwychwstałego Pana.

św. Jan Paweł II

W Tygodniku Kościelnym nr 15 z 1930 roku zamieszczono artykuł „Wielki Tydzień”, gdzie szczegółowo opisany jest czas od Niedzieli Palmowej do Wielkiej Soboty, obrzędy, liturgia. Czytamy w nim m.in.:

Święcenie Paschału, czyli wielkiej grubej świecy woskowej odbywa się przy śpiewie wspaniałego hymnu: „Exultet – Raduj się duszo anielska”. Hymn ten śpiewa diakon przybrany w białą dalmatykę, jako zwiastun zmartwychwstania; gdy nie ma diakona, to śpiewa kapłan, ale wpieryw wkłada na siebie szaty diakańskie. Podczas święcenia Paschału diakon wkłada w pięć jego otworów pięć gran, czyli ziarnnej kadzidła, a w końcu go zapala; wówczas od Paschału zapalają się lampy zgaszone w kościele i wszystkie świece. Paschał wyobraża zmartwychwstającego Chrystusa. (...) Zapalenie

Paschału oznacza, że Chrystus nie pozostał w grobie, lecz zmartwychwstał. *)

Wielki Tydzień to czas szczególny. A jak przebiegała uroczystość święcenia paschału w naszym kościele w 2022 r. widzimy na zdjęciu obok.

Lubię sięgać do czasopism z dawnych lat, do pamiątek historycznych. Bo to właśnie z życiowej mądrości poprzednich pokoleń powinniśmy czerpać garściami – prawdy o tym, co ważne w życiu – o czym dzisiaj, my tak bardzo zabiegani często zapominamy.

Święto Zmartwychwstania Pańskiego jest największą uroczystością w całym roku kościelnym.

To także czas spotkań rodzinnych. Niekiedy zwyczajnie świąteczne czy prezenty wybijają się na pierwszy plan, jednak trzeba pamiętać o tym, co jest w tych dniach najważniejsze. A jak wyglądają nasze spotkania rodzinne?

Warto „wziąć sobie do serca” słowa papieża Franciszka z sierpnia 2022 r. skierowane do młodych: *Przyszłość należy do młodych, ale tylko wówczas, gdy młodzież będzie posiadała jednocześnie i skrzydła i korzenie.*

Skrzydła są potrzebne, by latać, marzyć, tworzyć; korzenie, by trzymać się ziemi, czerpać z mądrości starszych. (...) Czy myślę, że świat zaczyna się ode mnie? Czy cenię mądrość dziadków?

Na radosne chwile przeżywania Świąt Zmartwychwstania Pańskiego życzę tym młodszym i tym starszym, by znaleźli chwilę czasu dla siebie.

By młodszy, chociaż na krótki czas odłożyli smartfony i opowiadali starszym o szkole, kolegach, koleżankach, może o dzisiejszych zwyczajach, a starsi o dawnych czasach.

Radujmy się!

**Chrystus Zmartwychwstał. Alleluja!
Prawdziwie Zmartwychwstał. Alleluja!**

Alina

*) pisownia oryginalna

Śłyszałam w kościele

Śłyszałam o pośpiechu Wielkiego Tygodnia. Tylko patrzeć, jak post się skończy. Nadejdą Święta, ale przedtem trzeba nam ze wszystkim zdążyć. Tak też było, myślę sobie, pod koniec życia Pana Jezusa. Wiedział, że to już, spodziewał się lada chwila nadejścia męki, śmierci i zmartwychwstania. A tu jeszcze tyle spraw, tylu ludzi potrzebujących pomocy, oczyszczenia, uzdrowienia, ratunku. Każda chwila okazywała się na wagę czyjś cierpienia. Nawet szabat nie przeszkadzał w tym pośpiesznym pożegnaniu. Wystarczyło tylko splunąć, zamieszać błoto i światłość ogarniała kogoś zbłąkanego od zawsze. Jezus wiedział, że za chwilę zniknie ludziom z oczu. Chciał zostać w sercach, bo żal Mu było całkiem nas opuścić. **Nie tak bowiem człowiek widzi «jak widzi Bóg», bo człowiek patrzy na to, co widoczne dla oczu, Jahwe natomiast patrzy na serce** (1Sm 16, 7). Spieszmy się, żeby przygotować wszystko, nim zgaśnie światło. Żeby potem nie „gonić w piętę” po omacku. Póki trzymamy się blisko Jezusa, nie grozi nam ślepotą, choćby cały świat uważał nas za niewidomych od urodzenia.

Trwajmy w jasności, która spłynęła nam na głowy wraz z wodą chrzcielną, doganiajmy każdą chwilę, by nasz czas TUTAJ kiedyś zamienił się w wieczność TAM. Niech Zmartwychwstały wychyli się rankiem z ciemnego grobu i powie do każdego z uśmiechem: **Jak długo jestem na świecie, jestem światłością świata** (J 9, 5). Uspokojenia w wielkanocny poranek życzę!

mj

mowała. Najpierw poważnie zachorował jej ukochany brat, przez co musiała opuścić internat, by go pielęgnować. Opieka była tak wyczerpująca, że ona sama straciła wiele sił i bardzo podupadła na zdrowiu. Dwukrotnie przeszła operację nóg. Dodatkowym ciosem była przedwczesna śmierć ojca, który do ruiny doprowadził cały rodzinny majątek. Gemma zajęła się osieroconym rodzeństwem, sama zamieszkując u krewnych. Byli to dobrzy ludzie, lecz prowadzili barwne życie towarzyskie. Mimo biedy, Gemma kochała ludzi ubogich, wspierając ich tym, co jej pozostało. Gdy już nic nie miała, duchowo dzieliła z nimi troski i kłopoty. Cały czas prowadziła pamiętnik, w którym opisywała swoje relacje z Jezusem. Stąd też wiemy o nieuleczalnej gruźlicy kręgosłupa, która na rok przykuła ją do łóżka. Zapisała wtedy: „Kiedy jesteśmy ściśle związani z Jezusem, nie ma ani krzyża, ani smutku”. Gemma posiadała również dar prorocstwa i dar stygmatów. Nie zawsze one były widoczne, ale zawsze i systematycznie, co ty-

cd. na str. 5

Mój Patron

11 kwietnia **Święta Gemma Galgani** – dziewica, była piątym dzieckiem z ośmiorga rodzeństwa, w rodzinie aptekarza Henryka Galgani i Aurelii z domu Landi. Gemma urodziła się 12 marca 1878 r. w Luce (Włochy) i następnego dnia została ochrzczona. Wcześniej straciła matkę, która zmarła na gruźlicę. Oddano ją do szkoły sióstr Oblatek Ducha Świętego, gdzie w wieku ośmiu lat przyjęła I Komunię Świętą. W swoim dzienniczku zapisała, że „każdą spowiedź św. i komunię św. będzie przyjmowała tak, jak-

by to był jej ostatni dzień w życiu”. Często adorowała Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie, a swemu spowiednikowi zwierzała się ze swoich częstych i głębokich przeżyć duchowych.

Gemma była osobą pogodną, przyjazną i żywą, lubianą w szkole zarówno przez nauczycieli jak i przez koleżanki. Jednak jako uczennica przejawiała samodyscyplinę i panowanie nad emocjami. Znana była też z siły i skuteczności swoich modlitw wstawienniczych, zwłaszcza w ratowaniu dusz przed potępieniem. Sama doświadczała wiele prób od Boga, które pokornie przy-

WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSZTUSOWY

Raduj się Kościele święty

„Weselcie się już, zastępy Aniołów, w niebie: weselcie się, służdy Boga. Niechaj zabrzmiały dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo. Raduj się, ziemio, opromieniona tak niezmiernym blaskiem, a oświecona jasnością Króla wieków, pocuj, że wolna jesteś od mroku, co świat okrywa! Zdobyw blaskiem takiej światłości, raduj się, Kościele święty, Matko nasza!” Słyszeliśmy w wyśpiewanym Orędziu Wielkanocnym. Słyszeliśmy też, o «błogosławionej, szczęśliwej winie». Szczęśliwej, bo zglądził ją tak wielki Odkupiciel – Zmartwychwstały Jezus Chrystus.

Raduj się Kościele, bo w Tobie Jezus ofiarowuje się i zmartwychwstaje każdego dnia na nowo w Eucharystii. To w Kościele sprawowane są sakramenty, dzięki którym, pomimo upadków, możemy żyć Bożym życiem.

Czy ja, praktykujący katolik, zdaję sobie sprawę, czym jest dla mnie Zmartwychwstanie? Czy nie przywykłem już do rutynowego obchodzenia tego Święta? Zmartwychwstanie Jezusa staje się rzeczywistością w moim życiu o tyle, o ile wierzę Jezusowi, każdemu jego słowu, które wypowiedział i wypowiada także dzisiaj. Jeżeli uwierzmy Mu, wtedy jest w nas zmartwychwstanie. Możemy je pojąć tylko przez wiarę, bo nasza, ludzka logika tego nie ogarnia.

Przy odnowieniu przyrzeczeń chrzcielnych usłyszeliśmy słowa zaczerpnięte z Listu do Kolosan: *Jeśliście więc razem z Chrystusem powstałi z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus zasiadając po prawicy Boga. Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi. Umarliście bowiem i wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu* (3, 1-3). Taki bowiem jest sens naszego życia, żeby się ono przemieniało, rozwijało, żeby zakwitło i wydało dobre, Boże owoce. Właśnie dlatego śpiewamy: «Chrystus zmartwychwstan jest i nam na przykład dany jest, żebyśmy mogli z Panem Bogiem w wieczności królować». Mądrość zawarta w słowach tej pieśni zdaje się odkrywać całą istotę przeżywanych świąt Wielkanocnych.

Pan Jezus po śmierci pojawił się w innym ciele. Ci którzy Go znali, chodzili z Nim, po zmartwychwstaniu, nie poznawali Go, choć był ten sam!

I nam objawia się Zmartwychwstały Jezus w sakramentach, czy jednak zawsze potrafimy sobie zdać sprawę, że to jest Ten Sam, Zmartwychwstały Jezus?

Czy przyjmując Komunię Świętą, jesteśmy świadomi, że przyjmujemy Go żywego, z Jego Ciałem i Krwią? Czyż to, jak dostrzegam obecność Jezusa w sakramentach Kościoła, nie jest sprawdzianem mojej wiary w Zmartwychwstanie?

Dla naszej refleksji nad tym, można powiedzieć, są właśnie Święta Wielkanocne. Wydaje się nam niekiedy, że wszystko

w nas umarło; zamarła nasza pobożność, gorliwość, nasza modlitwa staje się byle jaka, spadły na nas różne troski i kłopoty życiowe. Nagle powstaje w nas Jezus – żywy, świeży i każe nam powstać do pierwotnej w nas pobożności, gorliwości – odzyskujemy wiarę.

Mamy ochotę i przynaglenie, aby opowiedzieć o tym wszystkim ludziom, że: «Chrystus Zmartwychwstał» – we mnie zmartwychwstał!

Zdaniem błogosławionego Prymasa Tysiąclecia, „Zmartwychwstanie i Życie jest naszym największym oczekiwaniem i radością.

Oczekiwanie to i radość już dzisiaj są naszym udziałem, gdyż Kościół, polecając rozważać mękę Chrystusa, jednocześnie nakazuje nam pamiętać, że męka ta była właśnie po to, aby później było Zmartwychwstanie”.

Błogosławiony kardynał St. Wyszyński przypomina nam też, że: „Zmartwychwstanie, chociaż jest prawdą teologiczną i wydarzeniem krzepiącym dla każdego z nas, ma też znaczenie społeczne. Jest zapowiedzią wyrównania i pokoju społecznego. Chrystus Zmartwychwstały, dokądkolwiek wchodził, zapowiadał i głosił pokój. Jest to jeden ze skutków społecznego zmartwychwstania”.

**Bożego pokoju i radości
płynącej ze ZMARTWYCHWSTANIA –
nam wszystkim życzę.**

Oprac. Tadeusz S.

Mój Patron *cd. ze str. 4*

dzień na przełomie czwartku i piątku, krwawiły i pojawiały się silny ból. I choć lekarze bagatelizowali ten stan, stygmaty całkowicie zanikły dopiero na trzy lata przed śmiercią. Gemma zmarła 11 kwietnia 1903 r. w Wielką Sobotę. Obecny przy niej miejscowy ksiądz udzielił jej ostatnich sakramentów. Odeszła w cichości, z uśmiechem na ustach i w opinii świętości, mając 25 lat. Dwa lata po jej śmierci wybudowano klasztor pasjonistek, gdzie można oglądać używane przez nią sprzęty, narzędzia pokutne, lekturę i fotografie.

W 1933 r. papież Pius XI dokonał beatyfikacji Gemmy Galgani, a Pius XII w 1940 r. wyniósł ją na ołtarze. Z jej duchowości czerpał św. o. Maksymilian Kolbe, którego zachwycała jej prostolinijność i głębia duszy. Ona i św. Teresa z Lisieux były dla niego wzorem. Obie święte o. Maksymilian podziwiał i pierwszym członkom Rycerstwa Niepokalanej stawiał za wzór pracy na chwałę Bożą i ogromnej troski w kwestii przeprowadzenia jak największej liczby dusz do Boga.

Oprac. Barbara

Rekolekcje dla uczniów szkół podstawowych

W naszej parafii odbyły się rekolekcje wielkopostne dla uczniów szkół podstawowych. Jesteśmy wdzięczni za ten czas, za pokazanie nam pięknego błogosławionego – Carla, który tak jak my lubił surfować po Internecie, ale zrobił z tego narzędzie do nawracania ludzi. Zamiast hejtować – mówił o Bogu. Zamiast tracić czas – zyskiwał wieczność. Dzień drugi to droga krzyżowa przeżyta ze sportowcami. Dziękujemy za ich świadectwo.

Tegoroczne rekolekcje wielkopostne w naszej parafii dla dzieci prowadzili: s. Milena i ks. Jerzy. Przybyli oni do nas aż z Krakowa.

Dziękujemy im za obecność, za niezliczone pomysły, za pomoc w rachunku sumienia, możliwość dobrej spowiedzi, wspaniałą zabawę i Bożą przygodę. Najważniejszy był nasz udział w Eucharystii i zadziwienie, że błogosławiony Carl stawał się na niej codziennie.

Może po tych rekolekcjach staniemy się Bożymi influencerami, a nasze wiadomości zostawimy dla Boga w chmurze.

*Agnieszka Peplińska
facebook parafii Świętej Trójcy*

Kolejny stopień...

Mosty – są duże i są małe, a każdy z nich służy ludziom, by zbliżyć ich do siebie, łączyć...

Tak jest w kapłaństwie, gdzie każdy kapłan, na wzór Jezusa, staje się sługą i buduje mosty: pierwszy – w konfesjonale, gdzie łączy człowieka z Bogiem w sakramencie Pokuty; drugi – gdy pod postacią okruszyny Chleba, małej, białej Hostii, łączy nas z samym Zbawicielem, realnym i prawdziwym!

Kapłan wie, że aby być skutecznym, dobrym apostołem, musi być przede wszystkim wierny swemu Panu, który sam powiedział: „Trwajcie we Mnie tak, jak Ja w was” (J 15, 4). Ale do kapłaństwa dochodzi się powoli. Wie o tym dobrze kleryk Kamil Łęt, syn naszej parafii,

Foto: www.diecezja.bydgoszcz.pl

który oprócz nauki, mnóstwo czasu spędza na spotkaniu z Jezusem na modlitwie, adoracji czy kontemplacji. Spotyka Go w swoich codziennych czynnościach, w osobach bliskich, dostrzega w nieznanym i potrzebujących. Tenże młody człowiek, dwunastego marca, w bydgoskiej Katedrze o godzinie 11⁰⁰, wraz z sześcioma alumnami Arcybiskupiego Seminarium Duchownego w Poznaniu, otrzymał z rąk biskupa Krzysztofa Włodarczyka posługę akolitu.

Jest to kolejny stopień przygotowania do święceń kapłańskich. Jako nadzwyczajny szafarz, Kamil został upoważniony, by wspomagać kapłanów i diakonów w rozdzielaniu Komunii Świętej wiernym, a w razie potrzeby udać się z Panem Jezusem do chorych.

Ogromna to radość, przeżycie i odpowiedzialność, gdy bierze się w swe nieporadne dłonie Ciało i Krew Zbawiciela i z miłością podaje się Je temu, kto tego pragnie.

Życzymy Kamilowi, jak i pozostałym klerykom, by posługa akolitu coraz bardziej budziła w nich pragnienie większego poznania Boga i Jego bliskości.

A jako parafianie, życzymy Ci, Kamilu, wytrwałej i owocnej pracy w zdobywaniu kolejnych stopni wiodących do pełni kapłaństwa.

Zapewniamy szturm do Nieba – modlitwę!
Szczęść Boże!

Barbara

*„Chwałę Cię Panie, całym sercem,
opowiadam
wszystkie cudowne Twe dzieła”
(PS 9, 2)*

W różny sposób można wielbić Boga i dziękować Mu za wszystko, co dla nas uczynił. Uczniowie SP nr 10 na lekcjach religii pod kierunkiem p. Ani i p. Agnieszki wybrali dowolny fragment Pisma Świętego i przedstawili go poprzez wykonanie prac plastycznych. W bardzo piękny sposób farbami i kredkami namalowali tzw. „obrazy biblijne”. Wszystkimi gratulujemy i życzymy BOŻEGO BŁOGOSŁAWIENSTWA.

A. Błażej

Wielkanocne pisanki

Od najdawniejszych czasów ze świętami wielkanocnymi kojarzone jest jajko, w tradycji chrześcijańskiej symbol zmarłego Chrystusa i nowego życia. Natomiast w tradycji ludowej jest symbolem wszelkiego początku, siły, zdrowia, płodności i miłości. Niemal wszystkie kultury przypisywały szczególne znaczenie jajku, ponieważ miało załazek życia oraz było źródłem wszelkiego początku, energii i doskonałego kształtu.

Pisanki są najbardziej charakterystycznym atrybutem Wielkanocy. Najstarsze zdobione jajka powstawały w Mezopotamii. Znane były też w starożytnej Grecji i Rzymie. Najstarsze pisanki znalezione w Polsce są datowane na X wiek i pochodzą z wykopalisk archeologicznych we Wrocławiu i Opolu.

Zdobienie jaj wielkanocnych w Polsce należy do najstarszych dziedzin twórczości ludowej, a najznamienniejsze efekty tej pracy bywają gromadzone i prezentowane na muzealnych wystawach, znajdując się też w prywatnych kolekcjach.

Metod i technik zdobienia jajek jest wiele. Najprostszą formą dekoracji jest pomalowanie jaj na jeden kolor i wtedy powstają kraszanki. Farb dostarczała przyroda, np.:

- kolor czerwony otrzymywano z dębowego wywaru,
- brązowy – z łupin cebuli,
- zielony – z pokrzywy, młodych pędów zbóż ozimych, jemioli.

Wykorzystywano także wiele innych roślin, by uzyskać niepowtarzalne barwy

kraszank, na przykład: marchewkę, kwiat lipy, sok z buraka, liście kaczeńca, mech, czarne jagody, korę jabłoni, śliwy, nasiona malwy, berberys.

Z czasem barwniki uzyskiwane sposobem domowym zostały wyparte przez gotowe farby, ale nadal surowce roślinne stosuje się do barwienia tradycyjnych kraszank.

Do zdobienia pisanek ornamentem wciąż stosuje się metodę batikową, która polega na nanoszeniu wzoru roztopionym woskiem za pomocą małego lejka umocowanego na patyku. Łatwiej jest rysować różne wzory geometryczne, czy fantazyjne. Kiedy kompozycja woskowa jest gotowa, jajko wkładane jest do naczynia z barwnikiem – najczęściej jest to wywar z cebuli. Po wysuszeniu jajka ściiera się wosk i już można się cieszyć ładnym jasnym wzorem.

Pisanki o wielobarwnych wzorach powstają przez stopniowe nanoszenie wzoru i zanurzanie jaja w różnych barwnikach. Innym sposobem jest skrobienie, czyli na wcześniej ufarbowanych jajkach wydrapuje się ornament, używając do tego nożyków.

Kompozycję wzorów narzuca kształt jajka. Stosowano podział wzdłużny, przechodzący przez wierzchołek, i równoleżnikowy, opasujący jajo. Kompozycje ornamentowe mogą być rozmieszczone na płaszczyznach powstałych przez skrzyżowanie się linii poziomych i pionowych. Mogą też mieć układ pasowy. Na tradycyjnych pisankach motywem przewodnim są wzory geometryczne, w nowszych występują też scenki rodzajowe.

Artyści co rusz zaskakują nas nowymi wzorami i technikami ozdabiania pisanek.

Do nowych technik zaliczyć możemy rzeźbienie wzorów w skorupkach jajek precyzyjnymi wiertłkami zegarmistrzowskimi – i wówczas mamy pisanki ażurowe.

Oprac. na podstawie materiałów z Muzeum Narodowego Ziemi Przemyskiej i Podlaskiego Muzeum Kultury Ludowej.

* * *

A tak właściwie to każdy z nas – przy odrobinie wysiłku, a przede wszystkim chęci – może poprobować swoich sił w dekorowaniu pisanek. Teraz można kupić styropianowe jajka, na których stosunkowo łatwo można naklejać np. cekiny, kolorowe papierki, a wzory możemy rysować kolorowymi mazakami-markerami.

Można zafarbować jajko w wywarze z cebuli – to nie jest trudne – a potem trochę trudniej nożykiem z ostrą końcówką wydrapywać wzorki. Mogą być proste linie. Nie muszą to być jakieś wymyślne wzory. A potem – jakaż to radość z własnoręcznie udekorowanej pisanki, która może być prezentem dla kogoś bliskiego.

red.

W 1979 roku Karol Wojtyła – po raz pierwszy jako papież Jan Paweł II – odwiedził Polskę. Przybył do Ojczyzny z pielgrzymką apostolską, której hasłem były słowa hymnu ku czci św. Stanisława ze Szczepanowa: „**Gaude Mater Polonia**” „**Raduj się, Matko Polsko**”.

Papież odwiedził Warszawę, Gniezno, Częstochowę, Kraków, Kalwarię Zebrzydowską, Wadowice, Oświęcim, Nowy Targ i drugi raz Kraków, gdzie na zakończenie homilii powiedział:

*I dlatego pozwólcie, że zanim stąd odejdę, **proszę Was:***

- *abyście całe to duchowe dziedzictwo, któremu na imię «Polska» raz jeszcze przyjęli z wiarą, nadzieją i miłością – taką, jaką zaszczęcał w nas Chrystus na chrzcie świętym;*
- *abyście nigdy nie zwątpili i nie znużyli się i nie zniechęcili;*
- *abyście nie podcinali sami tych korzeni, z których wyrastamy.*

Proszę Was:

- *abyście mieli ufność nawet wbrew każdej swojej słabości;*
- *abyście szukali zawsze duchowej mocy u Tego, u którego tyle pokoleń ojców naszych i matek ją znajdowało;*
- *abyście od Niego nigdy nie odstępili;*
- *abyście nigdy nie utracili tej wolności ducha, do którego On «wyzwał» człowieka;*
- *abyście nigdy nie wzgardzili tą Miłością, która jest «największa», która się wyraziła przez krzyż, a bez której życie ludzkie nie ma ani korzenia, ani sensu.*

Proszę Was o to przez pamięć i przez pojętne wstawiennictwo Bogarodzicy z Jasnej Góry i wszystkich Jej sanktuariów na ziemi polskiej, przez pamięć św. Wojciecha, który zginął dla Chrystusa nad Bałtykiem, przez pamięć św. Stanisława, który leżał pod mieczem królewskim na Skalce.

Proszę Was o to.

Oto Baranek Boży...

„Krzyż stał się Bramą” – takie bydgoskie odniesienie do pięknego wiersza Cypriana Kamila Norwida „Krzyż i dziecko” można odkryć, spacerując po mieście.

To jedna z pięknych bydgoskich „bram”, wejście do budynku przy ul. Dworcowej 75.

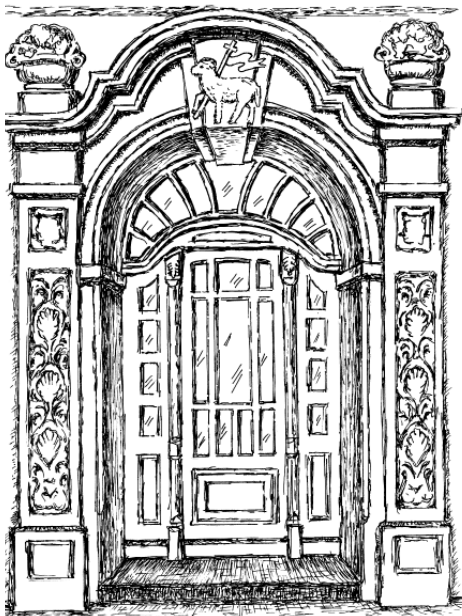
Dostojna kamienica, z przedwojenną windą, a nad wejściem BARANEK ZMARTWYCHWSTAŁY – jakże wspaniałe świadectwo.

W kamienicy tej, przez dziesiątki lat, zamieszkiwali Państwo Szwalbowie, o czym mówi zamieszczona na niej tablica pamiątkowa.

To stąd promieniowały myśli największego bydgoskiego wizjonera – Andrzeja Szwalbego.

To tutaj toczyło się życie szacownej bydgoskiej rodziny.

No cóż, jeszcze pamiętamy marcową Mszę św. odprawioną przez Pasterza Diecezji Bydgoskiej, w setnym roku urodzenia Patrona A.D. 2023 w Bydgoszczy, w której zanosiliśmy modlitwy o spokój duszy parafianina, bydgoszczanina, człowieka wielkiej kultury, patriotę.

Rozglądajmy się, rozglądajmy się – Bydgoszcz ma wiele pięknych śladów naszej tożsamości. AA

PS: Dziękuję naszej Alinie za piękną grafikę – niech będzie upominkiem w ROKU ANDRZEJA SZWALBEGO.

Wielkanocny stół

Na wielkanocnym stole szczególnie miejsce przysługuje barankowi i koszykowi ze święconką. **Baranek** – symbol świąt wielkanocnych – uosabia zwycięstwo Chrystusa; **koszyk**, w którym są wielkanocne przysmaki – obfitość Bożych darów.

Śniadanie rozpoczynamy od podzielenia się „święconką”, a jakie potrawy mamy w koszyczku wielkanocnym? Jest **chleb** – podstawowy pokarm, **jajko** – symbol odradzającego się życia, **sól** – minerał, bez którego nie ma życia, **wędlina** – szynka lub kiełbasa zapewniające dostatek, **chrzan** – który uosabia siłę i fizyczną krzepę, **ciasto** – najczęściej wielkanocna babka.

Ważna jest tradycja, zwyczaj przekazywane z pokolenia na pokolenie. Wspólne, rodzinne przygotowywanie wielkanocnego śniadania, pieczenie świątecznych babek, gotowanie zuru i innych potraw, malowanie pisanek – to wielkie dobro i kapitał, który – dla niektórych może nie ma wartości (nie jest liczony w złotychkach), ale dla bardzo wielu jest cenniejszy niż złoto.

Jak bardzo ubodzy są ludzie, którzy tego nie dostrzegają! red.

2023 – Rokiem o. Augustyna Kordeckiego

Ten jubileuszowy rok na Jasnej Górze poświęcony jest paulinowi o. Augustynowi Kordeckiemu w 350. rocznicę jego śmierci oraz 420 rocznicę urodzin. Był obrońcą Jasnej Góry przed potopem szwedzkim.

Obchody rozpoczęły się 20 marca podczas Apelu Jasnogórskiego, a następnego dnia Mszą św. w Kaplicy Matki Bożej której przewodniczył przełożony generalny Zakonu Paulinów, o. Arnold Chrapkowski.

Uroczystości ku czci Królowej Polski upływać będą w nawiązaniu do postaci o. Kordeckiego, wielkiego czciciela Najświętszej Maryi Panny, który przekonywał, że Ona „od burzących kolubryn jest mocniejsza”.

W Zakonie Paulinów żywa jest pamięć o wzorowym życiu zakonnym o. Augustyna o jego karności, pracowitości, męstwie i pokorze oraz szczególnej czci i nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny.

Podejmując się obrony Jasnej Góry przed Szwedami, o. Kordecki wykazał się niezłomną nadzieją zwycięstwa. Przygotował fortecę jasnogórską do obrony, a wszystkie swoje działania zawierzał Bożej Opatrzności oraz niezawodnej opiece Maryi, którą nazywał Tarczą Królestwa Polskiego, daną narodowi jako pomoc ku obronie.

Postanowił uchronić Cudowny Obraz Matki Bożej przed zagrożeniem znieważenia czy zniszczenia i przeniósł go w bezpieczne miejsce do Mochowa koło Głogówka.

Swoją postawą mobilizował współbraci do intensywnej modlitwy i do bohaterskiej obrony świętości miejsca i czci Matki Bożej. Mówił: *jeszcze Najświętsza Panna okaże, iż od burzących kolubryn jest mocniejsza. Z jego polecenia – podczas oblężenia – codziennie zapalano pochodnie na jasnogórskiej wieży na znak, że klasztor ciągle się broni, a procesje eucharystyczne na wałach dodawały otuchy walczącym.*

W swym pamiętniku z oblężenia Częstochowy o. Kordecki pisał m.in.:

Cała siła ocalenia z Jasnej Góry pochodzić musi, ta bowiem sama, choć tyle już z ciała Ojczyzny uległo wrogowi, została dotąd nietknięta. Tu Najdostojniejsza Pani Nieba, poczytując sobie za rzecz miłą i przystojną nazywać się Królową Polski, zasiąść niegdyś raczyła i uczyniła Jasną Górę stolicą swego Królestwa. (...) Ta Najchwalebniejsza Pani poda znowu swoją rękę obronną nieszczęsnej Ojczyźnie i podźwignie ją z upadku, abyśmy poznali, że Królestwo Polskie taskawością jedynie i opieką swojej Królowej do dawnej świetności przywrócone być może.

W 1973 r. kardynał Karol Wojtyła tak mówił w 300. rocznicę jego śmierci:

Podejmując bohaterską i heroiczną decyzję o obronie Jasnej Góry zapoczątkował

jednocześnie nowego «ducha polskiego», który pomagał Polakom przetrwać w czasie rozbiorów. Ten pokorny Sługa Boży pokazał swoim potomnym, że trzeba mieć niepodległego ducha, nawet jeżeli Ojczyzna jest w niewoli.

Dalej powiedział: *Polska wszystkich stuleci, Polska naszych czasów musi patrzeć w stronę o. Kordeckiego, bo w nim się wyraziły, skupiły jak gdyby w soczewce, najgłębsze prawdy o bycie, o duchu naszego Narodu.*

O. Kordecki był skromnym człowiekiem. Po zwycięskiej obronie Jasnej Góry król Jan Kazimierz chciał go uczynić dożywotnio przeorem Jasnej Góry oraz biskupem, ten jednak odmówił. Odrzucił też oferowaną mu w zakonie funkcję wikariusza generalnego.

Na podstawie:
Izabela Tyras JasnaGóraNews
oprac. ep

Relikwie bł. Carlo Acutisa

W ramach przygotowań do Świątynych Dni Młodzieży w Lizbonie relikwie bł. Carlo Acutisa peregrynują po diecezji bydgoskiej – a od niedzieli 5 marca w naszym dekanacie. Przez ko-

lejne niedziele będą nawiedzać parafie. Nasza jako pierwsza gościła relikwie tego błogosławionego.

W niedzielę relikwie były wystawione przy ołtarzu. Modliliśmy się o wstawienie bł. Acutisa.

W poniedziałkowy wieczór relikwie przeniesiono do kaplicy św. Krzyża, gdzie

wszyscy chętni – w szczególności młodzież – mogli uczestniczyć w Eucharystii i czuwaniu. Ks. Piotr przybliżył postać wyjątkowego błogosławionego. Młodzi mogli poznać życiorys bł. Carla Acutisa, a potem został wyświetlony film o nim. red.

Zdjęcia: B. Piasecka,
facebook parafii Św. Trójcy M. Bukowiecka,
P. Pieszewicz.

Film o bł. kardynale Wyszyńskim w Bazylice Świętego Piotra w Okowach

Z inicjatywy Ambasady RP przy Stolicy Apostolskiej, w Bazylice św. Piotra w Okowach (kościół tytularny w Rzymie) odbył się wyjątkowy pokaz filmu „Będziesz miłował. Rzecz o bł. kardynale Stefanie Wyszyńskim”. Dzieło ukazuje świadectwo życia kard. Wyszyńskiego, szczególnie zaś jego zmagania z reżimem komunistycznym w trosce o dobro człowieka i z nadzieją na odzyskanie wolności.

Film Michała Szymanowicza przywołuje mało znane fakty z życia Prymasa i wyja-

śnia to, co do tej pory pozostawało nieznanne. Dużo uwagi poświęcono relacji między kard. Wyszyńskim a kard. Karolem Wojtyłą. Świadkowie życia tych dwóch wielkich osobowości opowiedzieli o głębokiej przyjaźni i wzajemnym szacunku między nimi.

Ambasador RP przy Stolicy Apostolskiej Adam Kwiatkowski powiedział Radiu Watykańskiemu, że upłynęło trochę czasu, zanim film został wyświetlony w Rzymie. „Potrzebowaliśmy pokazać naszą historię w Europie Zachodniej, aby ludzie mogli lepiej zrozumieć rzeczywistość Polski, izolowanej przez dziesięciolecia przez władze komunistyczne” – wskazywał ambasador.

Na pokazie w Bazylice św. Piotra w Okowach obecny był m.in. prefekt Dykaste-

rii Spraw Kanonizacyjnych kard. Marcello Semeraro. Powiedział, że kard. Wyszyński jest „wyrazicielem Kościoła, który naprawdę przeżył doświadczenie cierpienia”.

W projekcji wzięli również udział: prefekt Dykasterii ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów kard. Arthur Roche; archidziekan Bazyliki Matki Bożej Większej, kard. Stanisław Ryłko, a także Stały Przedstawiciel Polski przy ONZ w Rzymie, Artur Pollok. Obecni byli także przedstawiciele korpusu dyplomatycznego oraz wielu księży, osoby świeckie i siostry zakonne.

Papież Franciszek otrzymał ten film od ambasadora Kwiatkowskiego w ubiegłym roku.

Na podstawie VaticanNews
red.

Projekcja filmu

W latach pięćdziesiątych władze komunistyczne represjonowały instytucje Kościoła katolickiego w Polsce. Prymas Stefan Wyszyński był prześladowany i pomawiany i dlatego też przypuszczał, że może być aresztowany. Dlatego we wrześniu 1953 roku w homilii powiedział m.in.

*Gdy będę w więzieniu, a powiedzą wam,
że prymas zdradził sprawy Boże
– nie wiercie.*

*Gdyby mówili, że prymas ma nieczyste ręce
– nie wiercie.*

*Gdyby mówili, że prymas stchórzył
– nie wiercie.*

*Gdy będą mówili, że prymas działa przeciwko
narodowi i własnej Ojczyźnie
– nie wiercie.*

**Kocham Ojczynę
więcej niż własne serce
i wszystko, co czynię dla Kościoła,
czynię dla niej.**

**Prymas nigdy nie zdradził
i nie zdradzi sprawy Kościoła,
choćby miał zapłacić życiem
i własną krwią.**

Komańcza 1956 r. Foto EpiskopatNews

* * *

W nocy z 25 na 26 września 1953 r. prymas Stefan Wyszyński został internowany. Przechowywany w Rywałdzie, Stoczku Warmińskim, Prudniku i Komańczy – pozostawał nieugięty, podkreślając, **jak ważna, po miłości do Boga, jest miłość Ojczyzny.**

28 października 1956 roku – po ponad trzech latach bezprawnego internowania przez władze komunistyczne – prymas Stefan Wyszyński powrócił do Warszawy.

W jednej ze swoich homilii prymas Wyszyński mówił tak:

*Losów narodu nie poznasz inaczej,
jak tylko przez dzieje wieków, jakimi ten
naród przeszedł, i dziejów Kościoła, który
szedł z narodem.*

**Dlatego jeśli przyjdą
zniszczyć ten Naród,
zaczynaj od Kościoła,
gdźż Kościół jest siłą tego narodu.**

**Niech Chrystus zmartwychwstały
otworzy ludom drogę do wolności,
sprawiedliwości i pokoju**

Drodzy bracia i siostry w Rzymie i na całym świecie! Wielkanocny poranek znów przyniósł nam prastarą i wciąż nową wiadomość: Chrystus zmartwychwstał! (...)

Tak jak na wiosnę promienie słoneczne sprawiają, że na gałęziach drzew pojawiają się i otwierają pąki, podobnie światło zmartwychwstania Chrystusa daje moc i znaczenie każdej ludzkiej nadziei, każdemu oczekiwaniu, pragnieniu, projektowi. Dlatego cały wszechświat cieszy się dziś z wiosny ludzkości, wyrażającej bez słów pochwalny hymn stworzenia.

Wielkanocne «Alleluja», które rozbrzmiewa w Kościele pielgrzymującym w świecie, wyraża niemą radość wszechświata, a przede wszystkim pragnienie każdej ludzkiej duszy, szczerze otwartej na Boga, więcej, wdzięcznej za Jego nieskończoną dobroć, piękno i prawdę.

Benedykt XVI

*Fragment Orędzia Wielkanocnego
«Urbi et orbi» 2011*

**Trwajcie mocno w wierze!
Nie dajcie się zmylić**

Benedykt XVI, grudzień 2022

Niech radość Maryi Panny
Matki Chrystusa Pana,
codziennie nas prowadzi
w Poranek Zmartwychwstania.

Leszek Łęgowski

Podziękowania dla nuncjusza apostolskiego w Polsce

15 marca abp Salvatore Pennacchio zakończył misję nuncjusza apostolskiego w Polsce. Do czasu złożenia listów uwierzytelniających przez nowego nuncjusza, funkcję chargé d'affaires a.i. będzie sprawował ks. prałat Pavol Talapka.

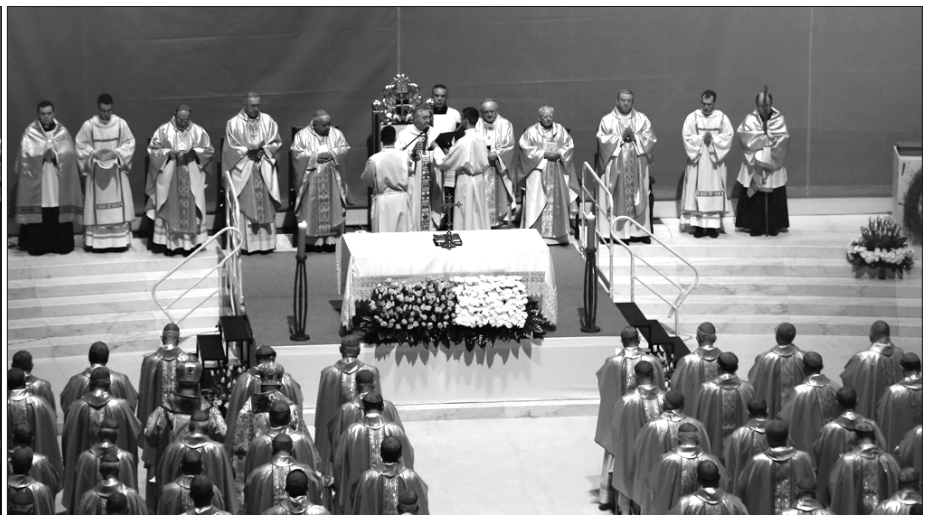
13 marca podczas Eucharystii z udziałem Konferencji Episkopatu Polski sprawowanej w Świątyni Opactwa Bożego w Warszawie, przewodniczący Episkopatu abp Stanisław Gądecki dziękował nuncjuszowi za jego misję, mówiąc m.in.:

*Kościół katolicki w Polsce dziękuje za
Twoją posługę w naszej Ojczyźnie i z całego
serca życzy, aby Twoja nowa misja Rek-*

*tora Kościelnej Akademii Dyplomatycznej w
Rzymie przyniosła wiele duchowego dobra,
tym razem już nie dla tego czy owego kraju,
ale dla całego Kościoła powszechnego.
Prowadź studentów tejże Akademii – jak
mówi Papież Franciszek – «do wszystkich
części świata».*

Szczęść Boże!

Na podstawie EpiskopatNews

DUCHOWE ZAGROŻENIA – POKUSY (2)

Jeśli masz zamiar służyć Panu,
przygotuj swą duszę na doświadczenia.
(Syr 2, 1)

Ks. Robert Skrzypczak przywołał pewien epizod ze swoich czasów studenckich: *Był z nami w seminarium taki Mieczysław – świętej pamięci już – przyszedł do seminarium, jak miał 70 lat, wdowiec. Ks. prymas tak patrzy na niego – „no pesel nie bardzo, ale czarne włosy”... przyjął go do seminarium – „jak będzie zdawał egzaminy, no to wola Boża”. I myśmy nieraz patrzeli na Mieczysława i myśleli: no to już jest taki pomnik szlachetności, on już wszystkie walki przeszedł (...). Kiedyś go pytaliśmy: Mietek, powiedz nam, kiedy to przechodzi, te wszystkie pokusy, te wszystkie zmagania, te wszystkie pożądlivości? A Mietek tak patrzy na nas i mówi: „musicie znaleźć kogoś starszego i zapytać”.*

Nikt nie może powiedzieć: „Już mi się udało przezwyciężyć wszystkie pokusy, teraz mam spokój do końca życia, to wszystko już jest za mną, mogę być spokojny”. Dopóki człowiek żyje, tak długo jest zagrożony. Nie powinien to być jednak powód do zmartwień, bo **pokusy spełniają ważną funkcję w naszym życiu i są pożyteczne.**

Nasze życie jest areną walki z pokusami. *W życiu nie należy się bać pokus – mówił sługa Boży ks. Dolindo Ruotolo – Nigdy się nie denerwujemy, kiedy jesteśmy poddawani próbie. Nie należy się przerażać, kiedy Pan dopuszcza, abyśmy byli kuszeni.* Czyż gimnastyka ciała nie jest olbrzymim wysiłkiem fizycznym, czy nie brzmi to absurdalnie, gdy mówimy, że męcząc się, spalając, a nawet nadużywając siły – siłę tę rozwijamy? A przecież tak jest. Gimnastyka wyczerpuje ciało przez chwilę, ale rzeczywiście pozwala uniknąć zmęczenia w przyszłości, osłabia, ale później dodaje siłę i wzmacnia. Otóż pokusa jest dokładnie jak gimnastyka dla ducha. Kiedy wydaje się, że wiara gwałtownie się chwieje, to właśnie wtedy potężnie rośnie. Podczas burzy myśl kieruje się ku Bogu, niemal nieświadomie, mocniej i goręcej szuka Boga, czuje potrzebę związania się z Nim wewnątrz. Błogosławmy więc Boga, który dopuszcza takie burze w naszej duszy, które są z pewnością bardzo bolesne, ale i najbardziej owocne. W tych wielkich próbach nie powinniśmy jednak denerwować się i niepokoić, a tym niemniej wdawać w dyskusję z pokusami. W takich wypadkach ucieczka to nie tchórzostwo, ale ostrożność (...). **Trzeba uciekać się do Boga, w Jego objęcia**

(...). Prosty okrzyk pełen ufności i miłości przywraca duszy wigor, który zdawała się zgubić. („Kwiatki księdza Dolindo”)

Św. Antoni Wielki powiedział: *Nikt nie może wejść do Królestwa Niebieskiego nie wypróbowany. Zabierz pokusy – rzecze – a nikt nie będzie zbawiony („Apoftegmaty Ojców Pustyni”).* Św. Jan Vianney zwykł mawiać: *„Najstraszliwszą pokusą jest – nie być kuszonym”.* I dodawał jeszcze: **„Niech znikną pokusy, a nie będzie ani jednego świętego”.** Pokusy mają wszyscy i dzięki temu my się sprawdzamy – na tyle się znasz na ile jesteś sprawdzony – głosił ks. Piotr Pawlukiewicz.

Pokusa sama w sobie nie jest ani dobra, ani zła – mówi bp Artur Ważny. – *Jak ją zwyciężę, to rosnę duchowo, jak przegram – no to spadam. Ale jakby jej nie było, to bym w ogóle się nie rozwijał. Więc pokusa jest po to, żeby rosnąć, Pan Bóg ją dopuszcza, żeby rosnąć. Bóg pozwala na pokusę, aby nas udoskonalić.* Pokusa jest więc dla nas dobrodziejstwem – choć niechętnie przez nas przyjmowanym – bo nas hartuje i umożliwia okazanie wierności naszemu Stwórcy.

*Aby odnieść pożytek z pokus, należy im zapobiegać, zwalczając je energicznie i po odniesionym zwycięstwie dziękować Bogu za pomoc – mówił czcigodny sługa Boży ks. Michał Sopoćko. – Znana jest zasada, że lepiej chorobie zapobiec, niż z niej się leczyć. (...) Tym bardziej doradza to nam chrześcijańska przezorność. Nie trzeba pokus się lękać, ale należy im raczej zapobiegać. Gdy zaś pokusa naciera, nie dowierzajmy sobie, a raczej ufnie prosimy Boga o pomoc i unikajmy okazji. (...) **Modlitwa ufna stawia nas obok Boga i czyni nas niezwykłymi.** Mamy się modlić z wielką ufnością w Miłosierdzie Boże, które nigdy nas nie zawiedzie. Módlmy się ustnie i myślą, prywatnie i publicznie, w chwilach spokoju, by się uzbroić przed atakiem przyszłych pokus, a gdy one nadejdą, **wzbudzajmy krótkie akty strzeliste, np. „Okaż mi, Panie, Miłosierdzie swoje”, „Jezu, ufam Tobie!”, „Zmiłuj się nade mną, Panie!”, „Boże, wejrzyj ku wspomózeniu memu! Panie, pospiesz ku ratunkowi memu”** albo tak jak wołali Apostołowie w czasie burzy na morzu: „**Panie, ratuj, bo zginiemy!**”.*

Boże, Ty znasz moją dobrą wolę i moją słabość! Racz chronić mnie przed pokusami ponad siłę! Racz chronić mnie również przed takimi pokusami, które wprawdzie nie są ponad moje siły, ale o których Ty, Boże, wiesz, że bym im uległ! A jeśli w czymś dla mojego własnego dobra muszę być kuszony, dodawaj mi siłę, abym z tych pokus wychodził zwycięsko! (o. Jacek Salij „Nadzieja poddawana próbom”)

Ks. bp Józef Zawitkowski w jednej ze swoich homilii mówił: *Modlę się codziennie „Ojcze nasz...”, nie wódź nas na pokuszenie...”, to znaczy nie dopuszczaj na mnie takiego doświadczenia, z którym sobie nie poradzę. „Wystarczy ci Mojej łaski, to znaczy: **dam ci tyle Mojej pomocy, abys z każdego doświadczenia wyszedł mocniejszy**”.* (...) *Kochani moi! Jeśli ktoś chce przeżyć radość Wielkanocy, to w Wielkim Poście powinien raz zapłakać jak Piotr, jak Magdalena. Tylko tacy mogą powiedzieć, gdy przyjdzie Zmartwychwstały: „Rabbuni! Nauczycielu kochany! Inni nie będą mieli odwagi spojrzeć Mu w oczy, spotkać się z Nim. Więc życzę wam krótkich Dróg Krzyżowych i dużych radości Wielkanocnych. A oto teraz czas sposobny. Oto teraz czas zbawienia.*

cdn.

Oprac. Iwona Skorupska

Modlimy się w intencjach papieża Franciszka

Intencje, które papież wyznacza
na dany miesiąc, w których
on sam się modli i prosi innych
o modlitwę.

INTENCJE PAPIESKIE

kwiecień 2023 r.

O KULTURĘ

WYRZECZENIA SIĘ PRZEMOCY

Módlmy się o większe propagowanie
kultury rezygnacji z przemocy, do której
prowadzi coraz rzadsze używanie broni,
zarówno przez państwa, jak i obywateli.

„Człowiek jest tęsknotą Boga,
jest celem Jego miłości”

św. Augustyn

KĄCIK DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

KOCHANI

UWAGA, UWAGA!

Mamy najważniejszą wiadomość dla każdego mieszkańca Ziemi! Zdarzył się niewiarygodny cud. Pan Jezus zmartwychwstał i nadal żyje! A my będziemy to świętować, przypominając sobie wydarzenia z Jego życia, które bezpośrednio poprzedzały Zmartwychwstanie.

Naszą historię zaczniemy w niedzielę Palmową – to pamiątka wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy. Wjechał tam na osiołku, a ludzie kładli przed nim płaszcze i palmy – stąd się wzięła nazwa tego dnia.

Potem mamy cały Wielki Tydzień, ale najważniejsze są ostatnie 3 dni, zwane Triduum Paschalne. To:

Wielki Czwartek, w którym przypominamy sobie ostatnią wieczerzę Pana Jezusa z uczniami i to, jak w czasie tej wieczerzy ustanowił Eucharystię, czyli obecną Mszę Świętą oraz Sakrament Kapłaństwa. Tego dnia szczególnie modlimy się za naszych kapłanów, choć mam nadzieję, że robimy to codziennie. Po uroczystej Mszy Świętej wieczornej, Najświętszy Sakrament jest przeniesiony do Kaplicy Adoracji zwanej też ciemnicą.

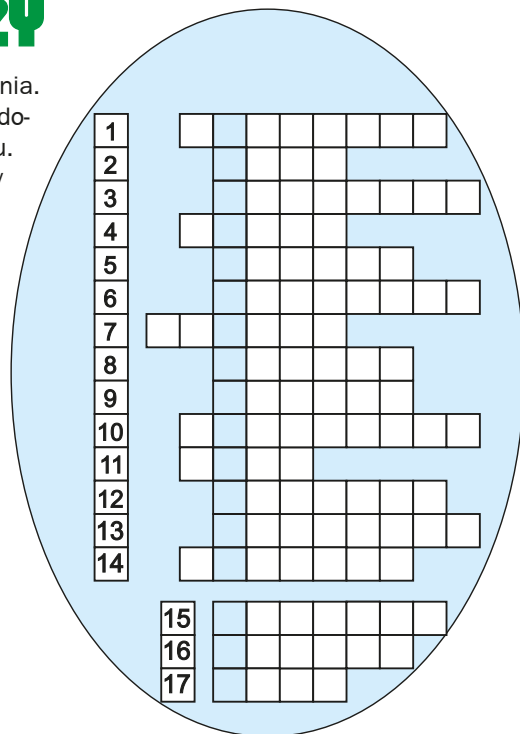
Wielki Piątek jest dniem, w którym Pan Jezus umarł na krzyżu. Tego dnia jest Droga Krzyżowa, nabożeństwo i adoracja Krzyża, ale nie ma Mszy Świętej – to jedyny taki dzień w roku. Pewnie wiecie, że w ten dzień obowiązuje post bez mięsa dla tych, którzy ukończyli 14 lat, a post ścisły dla osób, które ukończyły 18 lat i nie mają jeszcze 60.

Wielka Sobota to czas oczekiwania.

W tym czasie możemy przyjść na Adorację Pana Jezusa złożonego do grobu. W tym dniu święcimy również potrawy na stół wielkanocny. Późnym wieczorem zaczynają się najważniejsze uroczystości związane ze Zmartwychwstaniem – **WIGILIA PASCHALNA**. Nareszcie nadchodzi **WIELKA NOC! Chrystus Zmartwychwstał! Alleluja!**

A teraz zapraszamy Was do rozwiązania świątecznej krzyżówki.

1. Dzień tygodnia ostatniej wieczerzy
2. Czego nie ma w Wielki Piątek?
3. Kaplica ... zwana ciemnicą
4. ... krzyżowa
5. Imię apostoła, którego nazywamy niedowiarkiem
6. Otarła twarz Panu Jezusowi w czasie Drogi Krzyżowej
7. Pomagał nieść Krzyż Panu Jezusowi w czasie Drogi Krzyżowej
8. Miasto, z którego pochodziła osoba z punktu 7
9. W czasie Mszy Świętej staje się Ciałem Pana Jezusa
10. Koszyk i jego zawartość, który przychodzimy poświęcić w Wielką Sobotę
11. ... Krzyżma w Wielki Czwartek rano w katedrze
12. ... Paschalne (3 dni)
13. Zawołanie wielkanocne
14. W Wielki Piątek na ... nie ma obrusa, kwiatów ani świeczników

15. Tydzień przed Wielkanocą jest Niedziela ...
16. Miejsce, z którego czyta się Pismo Święte i mówi kazania
17. Pan Jezus umył je uczniom w Wielki Czwartek.

Po odgadnięciu haseł, wpiszcie je do diagramu, a literki z oznaczonej, pionowej kolumny utworzą rozwiązanie, które wystarczy napisać na karteczce i wrzucić do niebieskiej skrzynki na listy, umieszczonej przy wejściu do ks. proboszcza w terminie do 15 kwietnia br. Nie zapomnijcie podać imienia i nazwiska oraz szkoły i klasy, do której chodzicie.

Natomiast rozwiązanie krzyżówki zamieszczonej w wielkopostnym numerze MK brzmiało: POSTANOWIENIA WIELKOPOSTNE. Nagrodę za jej prawidłowe rozwiązanie wylosowali: Wojciech Franke, Weronika Franke, Jakub Lubiszewski oraz Oliwia Korpala. Gratulujemy! Nagrodę możecie odebrać w zakrystii.

Kochane Dzieci, Kochani Rodzice!

Życzymy Wam, aby Zmartwychwstał Pan Jezus zagościł na stałe w Waszych sercach. Żeby wszystkie serca napełniły się Miłością, Radością, i Nadzieją!

KOCHANI!

Pamiętajcie w modlitwach o naszym ks. Proboszczu, by Bóg raczył Go obdarzyć zdrowiem i powrotem do pełni sił.

AS

KONKURS PLASTYCZNY

Muzeum Misyjno-Etnograficzne Księży Werbistów w Pieniężnie zaprosiło dzieci do udziału w X edycji Konkursu Plastycznego pt.: „Gdy myślę misje...”. Tegoroczne hasło brzmi: „Mój Kościół Parafialny”. Głównym celem konkursu jest dostrzeżenie przez młodych ludzi wyjątkowości swojego parafialnego kościoła. Chodzi o poznanie historii i piękna świątyni. Wiktoria Pańnik – uczennica SP nr 10 – wykonała piękną pracę, malując na tle kościoła Świętej Trójcy figurę Świętej Teresy od Dzieciątka Jezus, która znajduje się w naszej świątyni. Święta ta jest patronką misji, a jej symbolem są róże. Gratulujemy Wiktorii pomysłu i estetycznie wykonanej pracy.

Anna Błażejczak

Miesięcznik Kościelny Parafii Świętej Trójcy w Bydgoszczy. Kolegium Redakcyjne: zespół wraz z ks. proboszczem Bronisławem Kaczmarkiem.

Adres do korespondencji: Parafia Świętej Trójcy 85-224 Bydgoszcz, ul. Świętej Trójcy 26.

Konto Parafii Świętej Trójcy: BNP Paribas Bank Polska S.A. Oddział w Bydgoszczy

nr PL 18 2030 0045 1110 0000 0047 4790. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania lub przeredagowywania nadesłanych materiałów. Strona internetowa parafii: www.trojca.info